

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ NR. /2012
Ședința publică din data de 2012
Completul constituit din:
PREȘEDINTE
Judecător
Judecător
Grefier

S-a luat spre examinare – pentru pronunțare contestația în anulare declarată de către recurentul-contestator împotriva deciziei civile nr. nr. /2011 pronunțată de Tribunalul Cluj la data de 02.09.2011, privind și pe intimat MUNICIPIUL CLUJ NAPOCA - DIRECTIA POLITIA COMUNITARA, având ca obiect contestație în anulare.

La apelul nominal făcut în ședința publică, lipsă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților în dezbaterile judiciare a contestației în anulare, au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 26.09.2012, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. /R/2011 pronunțată de Tribunalul Cluj la data de 02.09.2011 s-a respins recursul declarat de recurentul în contradictoriu cu intimatul Municipiul Cluj-Napoca împotriva Sentinței civile nr. pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în dosarul civil nr., pe care a menținut-o în tot.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de control a reținut următoarele:

În privința motivului de recurs vizând gresita interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, potrivit art 52 din Legea nr 24/2000 privind normele de tehnica legislativa :”Dispozițiile generale cuprind prevederi care orientează întreaga reglementare, determină obiectul și principiile acesteia. Ele se grupează în primul capitol și nu se reiau în restul reglementării, în afară de cazul în care sunt strict necesare pentru înțelegerea unor dispoziții cu care formează un tot unitar.”

Or, potrivit art 1 din OUG nr 195/2001 republicata acest act normative reglementeaza:”Circulatia pe drumurile publice a vehiculelor, pietonilor si a celorlalte categorii de participanti la trafic, drepturile, obligatiile si raspunderile care revin persoanelor fizice si juridice, precum si atributiile unor autoritati ale administratiei publice, instituti si organizatii sunt supuse dispozitiilor prevazute in prezenta ordonanta de urgenta.

(2) Dispozițiile prevăzute în prezenta ordonanta de urgenta au ca scop asigurarea desfasurarii fluente si in siguranta a circulatiei pe drumurile publice, precum si ocrotirea vietii, integritatii corporale si a sanatatii persoanelor participante la trafic sau aflate in zona drumului public, protectia drepturilor si intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietatii publice si private, cat si a mediului.

(4) **Reglementarile privind circulatia pe drumurile publice se emit, dupa caz, de catre autoritatile publice centrale sau locale cu atributii in acest domeniu, numai cu avizul**

Inspectoratului General al Poliției Române și cu respectarea acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(5) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică tuturor participanților la trafic, precum și autorităților care au atribuții în domeniul circulației și siguranței pe drumurile publice și în domeniul protecției mediului.”

Asadar, în materia circulației rutiere norma contravențională generală este reprezentată de OUG nr 195/2001 urmând ca o eventuală suprapunere cu o normă specială să fie rezolvată de regulile exprimate în adagiile *specialia generalibus derogant* și *generalia specialibus non derogant*.

Apoi, hotărârile autorităților administrației publice locale sau județene pot stabili și sancționa contravenții în domeniile de activitate pentru care acestea le sunt stabilite atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului.

Asadar, competența de reglementare a acestor autorități este dublu condiționată. Întâi, acestea trebuie să respecte cerința domeniului atribuțiilor stabilite prin lege iar pe de altă parte, hotărârile autorităților administrației publice locale sau județene au incidență exclusiv pe raza teritorială a unităților administrativ-teritoriale unde acestea își desfășoară activitatea de reglementare.

În ceea ce privește reglementarea contravențiilor vizând staționarea vehiculelor pe trotuar tribunalul reține ca potrivit art 72 alin 7 din OUG nr 195/2002 republicată *este interzisă ocuparea trotuarelor cu vehicule imobilizate, iar când aceasta este permisă, conform indicatoarelor sau marcajelor, lățimea minimă a trotuarului lasat la dispoziția pietonilor trebuie să fie de cel puțin un metru.* Asadar, regula instituită de acest text de lege este aceea a interzicerii ocupării trotuarelor cu vehicule imobilizate, excepția fiind ipoteza în care prin indicatoare sau marcaje specifice se permite ocuparea, condiția fiind, chiar în această ipoteză, ca lățimea minimă a trotuarului lasat la dispoziția pietonilor să fie de cel puțin un metru.

În susținerea celor mai sus menționate vin și dispozițiile art 142 lit n din HG nr 1391/2006 conform cărora *este interzisă oprirea voluntară a vehiculelor pe trotuar, dacă nu se asigură spațiu de cel puțin 1 m pentru circulația pietonilor* iar conform prevederilor art 144 alin 2 din același act normativ *administratorul drumului public poate permite oprirea sau staționarea, parțial ori total, a unui vehicul pe trotuar, cu respectarea marcajului, iar în lipsa acestuia, numai dacă rămâne liber cel puțin un culoar de minimum 1 m lățime înspre marginea opusă părții carosabile, destinat circulației pietonilor.*

Concluzionând, regula este interzicerea opririi voluntare a vehiculelor pe carosabil, administratorul drumului fiind cel care *poate permite* oprirea sau staționarea fie cu respectarea marcajului fie, în situația în care acesta nu există, cu asigurarea unui culoar de minim un metru lățime, destinat circulației pietonilor.

Conform prevederilor art 10 din Legea nr 215/2011 autoritățile administrației publice locale administrează sau, după caz, dispun de resursele financiare, precum și de bunurile proprietate publică sau privată ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, în conformitate cu principiul autonomiei locale.

Conform prevederilor art 9 din ORDINUL ministrului transporturilor Nr. 948 din 16.06.2005 pentru aprobarea documentului pentru politici sectoriale: *Drumurile de interes național aparțin proprietății publice a statului; drumurile de interes județean fac parte din proprietatea publică a județului; drumurile de interes local aparțin proprietății publice a unității administrative pe teritoriul careia se află iar potrivit art 10 din același ordin responsabilitatea pentru administrarea drumurilor publice revine, conform competențelor stabilite prin actele normative în vigoare, CNADNR pentru drumurile publice clasificate drept naționale, autorităților județene pentru drumurile clasificate drept drumuri județene, autorităților locale pentru drumurile clasificate drept locale și municipaliților pentru*

drumurile clasificate drept strazi. Responsabilitatea pentru intretinerea si repararea sectoarelor drumurilor nationale care traverseaza municipiile revine municipalitatilor, respectiv consiliului judetean.

Raportat la dispozitiile legale mai sus citate rezulta ca, in cauza de fata, Consiliul Local al Municipiului Cluj-Napoca, in exercitarea atributiilor conferite de lege era abilitat a emite HCL 149/2009.

Mai mult, recurentul sustinut faptul ca HCL nr 149/2009 este nula absolute in conformitate cu dispozitiile art 2 alin 5 din OG nr 2/2001, fara inasa a dovedi promovarea unei actiuni in constatarea nulitatii actului in fata instantei de contencios administrativ si fara a intelege a se prevala de dispozitiile art 4 din Legea nr 554/2004 prin invocarea exceptiei de nelegalitate in fata instantelor investite cu solutionarea plangerii contravenzionale.

Cu respectarea termenului legal prevazut de art. 319 alin. 2 din Codul de procedura civila, **recurentul a formulat contestatie in anulare impotriva acestei decizii**, solicitand in temeiul art. 318 si urm. din Cod admiterea contestatiei, anulara deciziei din recurs iar dupa rejudecarea pe fond a recursului, admiterea recursului asa cum a fost formulat si modificarea in totalitate a Sentintei civile nr. /10.11.2010 pronuntata in dosarul nr. /211/2009 al Judecatoriei Cluj-Napoca in sensul admiterii plangerii contravenzionale, cu consecinta anularii procesului verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sanctiunii nr. 2010 impreuna cu toate masurile dispuse prin acesta și anulara sanctiunii contravenzionale subsecvente de blocare a roții autovehiculului, aplicata prin procesul verbal de blocare/ridicare a autovehiculului, cu cheltuieli de judecata in recurs.

In motivare, contestatorul a aratat in esenta ca din considerentele deciziei civile atacate rezulta cu evidenta faptul ca instanta de control judiciar, respingand recursul, a omis din greseala sa cerceteze si implicit sa se pronunte asupra a doua dintre motivele de modificare a sentintei recurate, invocate de catre subsemnatul in cuprinsul cererii de recurs. Astfel, desi cel de al doilea motiv de recurs invocat viza lipsa indicatoarelor rutiere de oprire interzisa avand aditionalul "inclusiv pe trotuar" pe str. Horea pe sensul de mers dinspre gara spre centru, aspect recunoscut chiar de catre intimat prin adresa de raspuns nr. /2010 comunicata instantei fondului (f.56 dosar fond), motiv evident de netemeinicie a procesului verbal de contravenție atacat, de natura a atrage modificarea sentintei recurate, instanta de control judiciar nici macar nu aminteste in considerente acest aspect, daramite sa-l si cerceteze. Nici cel de al treilea si ultimul motiv de recurs invocat — vizand incheierea procesului verbal atacat de catre intimat cu incalcarea flagranta a dispozitiilor art. 39 din O.U.G. nr. 195/2002 coroborat cu art.5 din HCL nr.149/2009 nu a fost cercetat defel de catre instanta de recurs, motiv evident de natura a atrage modificarea sentintei recurate (daca nu chiar casarea acesteia).

Analizand contestatia in anulare formulata prin prisma motivelor invocate de recurent, tribunalul o apreciaza ca fiind intemeiata pentru urmatoarele considerente:

Din motivarea contestatiei in anulare reiese ca recurentul intelege sa se prevaleze de cazul de contestatie in anulare speciala reglementat de art. 318 teza a II-a din Codul de procedura civila, respectiv de acela ca *instanta, respingand recursul sau admitandu-l numai in parte, a omis din greseala sa cerceteze vreunul din motivele de modificare sau de casare de care s-a prevalat recurentul.*

In speța, recurentul a invocat in temeiul art. 312 raportat la art. 304¹ din Codul de procedura civila nelegalitate Sentintei nr. 14742/2010 a Judecatoriei Cluj-Napoca intrucât H.C.L. nr. 149/2009, ca act administrativ cu sfera de aplicare strict locala, nu poate substitui si nici intra in contradictie cu actul normativ cu sfera de aplicare nationala, respectiv cu

O.U.G. nr. 195/2002. Apoi, intimata a recunoscut inexistența indicatoarelor rutiere de oprire interzisă având adiționalul „inclusiv pe trotuar” pe str. Horea pe sensul de mers dinspre gară spre centru, însă instanța de fond a apreciat în mod total eronat faptul că nici nu trebuia să existe un astfel de indicator, întrucât simpla parcare pe trotuar a autovehiculului constituie contravenție în conformitate cu prevederile H.C.L. nr. 149/2009. În fine, instanța fondului nu s-a pronunțat nici cu privire la critica adusă de petent procesului verbal atacat, privitor la încălcarea flagrantă de către intimat a dispozițiilor art. 39 din O.U.G. nr. 195/2002, incident în speță și care se coroborează cu art. 5 din H.C.L. nr. 149/2009.

După cum reiese din considerentele Deciziei civile nr. /02.09.2011 a Tribunalului Cluj, expuse mai sus, instanța de control judiciar a procedat la analiza primului motiv de recurs și a concluzionat că este nefondat dar a omis a analiza celelalte două motive de nelegalitate invocate de recurent prin cale de atac promovată; cu toate acestea, recursul a fost respins în întregime.

Pentru acestea, în temeiul art. 318 și urm. din Cod, se va admite contestația în anulare formulată și se va anula Decizia civilă nr. /2011 pronunțată de Tribunalul Cluj la data de 02.09.2011 în dosarul nr. 211/2009.

Procedând la **rejudicarea recursului** promovat de petentul recurent Rădeanu Gheorghe Doinel în contradictoriu cu intimatul Municipiul Cluj-Napoca prin prisma motivelor de nelegalitate neabordate de instanța de recurs, tribunalul reține că art. 72 alin. 7 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice prevede în mod expres că **„Este interzisă ocuparea trotuarelor cu vehicule immobilizate, iar când aceasta este permisă, conform indicatoarelor sau marcajelor, lățimea minimă a trotuarului lăsat la dispoziția pietonilor trebuie să fie de cel puțin un metru”**.

Regula instituită de legiuitor prin acest text legal este aceea că parcare a autovehiculelor pe trotuare este interzisă, excepția fiind cazul în care administratorul public al drumurilor o permite, prin poziționarea de indicatoare sau efectuarea de marcaje corespunzătoare, caz în care trebuie respectată și prevederea privind lățimea minimă a trotuarului lăsat la dispoziția pietonilor (de cel puțin un metru).

Pe cale de consecință, în lipsa unui indicator sau a unui marcaj permisiv, se aplică regula generală de interdicție de parcare a autovehiculelor pe trotuare, regulă instituită în mod expres prin ordonanță și care nu se impune a fi dublată prin amplasarea unui indicator în acest sens.

De aceea, lipsa indicatoarelor rutiere de oprire interzisă având adiționalul „inclusiv pe trotuar” pe str. Horea pe sensul de mers dinspre gară spre centru de care se prevalează recurentul nu este concludentă în soluționarea prezentului dosar, atâta vreme cât dispozițiile legale sunt nechivoce în sensul interdicției de parcare.

Apoi, în conformitate cu dispozițiile art. 5 din H.C.L. nr. 149/2009 privind unele măsuri referitoare la oprirea, staționarea și parcare neregulamentară pe domeniul public sau privat al municipiului Cluj-Napoca, *„Proprietarul sau deținătorul vehiculului/ autovehiculului are obligația de a comunica Poliției Comunitare, la cererea acesteia și în termenul solicitat, identitatea utilizatorului vehiculului/ autovehiculului la data și ora savarsirii contravenției. În caz contrar, procesul-verbal urmează a fi încheiat pe numele proprietarului sau deținătorului vehiculului/ autovehiculului, chiar dacă acesta este o persoană juridică”*.

În speță, intimatul Municipiul Cluj-Napoca nu a susținut și nici nu a dovedit că ar fi respectat această procedură legală, ci a procedat în mod direct la întocmirea procesului

verbal de contravenție nr. 28.01.2010 pe numele petentului proprietarul autoturismului parcat pe trotuar.

În lipsa unui text legal expres în acest sens, tribunalul apreciază, însă, că această omisiune este de natură a atrage doar nulitatea virtuală a procesului verbal în condițiile art.105 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care impune cu necesitate invocarea și dovedirea unei vătămări care să nu poată fi înlăturată decât prin anularea procesului verbal de contravenție întocmit.

În contextul dat, vătămarea ar fi putut consta – în mod evident – doar în aplicarea sancțiunilor contravenționale în sarcina proprietarului, fără ca acesta să fi fost cel care a parcat în mod nelegal autovehiculul. Or, recurentul nu a pretins și nici dovedit o astfel de stare de fapt, motiv pentru care nerespectarea de către agentul constatator a textului legal redat mai sus nu este de natură a atrage nulitatea procesului verbal de contravenție.

Mai trebuie menționat că o astfel de interpretare nu este de natură a încălca dreptul la apărare al recurentului și nu conferă un caracter absolut prezumției de legalitate a procesului verbal contestat, întrucât petentul a avut posibilitatea de a-și expune punctul de vedere în cursul judecății iar argumentele sale au fost supuse analizei instanțelor, punctual.

Pentru aceste considerente, tribunalul apreciază că Sentința civilă nr. a Judecătorei Cluj-Napoca este legală și temeinică, astfel că, în temeiul art. 312 raportat la art. 304 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, se impune respingerea recursului ca nefondat.

În temeiul art. 274 alin. 1 Cod procedură civilă, se va respinge solicitarea contestatorului de acordare a cheltuielilor de judecată ocazionate de contestația în anulare promovată întrucât intimatul nu se află în culpă procesuală pentru nesoluționarea integrală a motivelor de recurs invocate de recurent.

De asemenea, dată fiind modalitatea de soluționare a recursului, se impune respingerea solicitării de acordare a cheltuielilor de judecată din această cale de atac, formulată de recurentul

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite contestația în anulare formulată de contestatorul n contradictoriu cu intimatul **Municipiul Cluj-Napoca** împotriva Deciziei civile nr. R/2011 pronunțată de Tribunalul Cluj la data de, pe care o anulează și rejudecând recursul:

Respinge recursul declarat de recurentul în contradictoriu cu intimatul **Municipiul Cluj-Napoca**, împotriva Sentinței civile nr. pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în dosarul nr., pe care o menține în întregime.

Respinge ca nefondat capătul de cerere privind acordarea cheltuielilor de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din data de